

for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har udtalt om den Maade, hvorpaa Venstres hidtidige Standpunkt i denne Sag bør forstås og fortolkes. Dette er dobbelt betegnende, da jeg erindrer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, jo bestandig har været den, som hidtil har bekæmpet Venstres Standpunkt i Told sagen, i alt Fald har bekæmpet mig, naar jeg tidligere uden Indsigelse fra nogen Venstremands Side har været Ordfører for Venstres Standpunkt. Men maasse har jeg, naagtet jeg ikke den Gang mødte nogen Indsigelse, taget fejl af hele Venstres Stilling; d. t. maa jeg antage, naar jeg nu hører, at det er mig, der har taget fejl, og at alle de andre befindes sig paa den rigtige Side, nemlig i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Da den ærede Ordfører i sin Udtalelse i Jorgaars udtrykkelig henholdt sig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds — saa vidt jeg tror, gjorde ogsaa hans ærede Medforslagsstiller (Clausen) det, skønt det lægger jeg mindre Vægt paa — kan jeg fatte mig temmelig kort overfor den ærede Ordfører selv. Der er dog, et Punkt, som jeg særlig maa fremhæve. Hvis den ærede Ordfører var til Stede — hvad han rimeligvis ikke er, naar jeg taler — vilde jeg bede ham undskyldte, at jeg først nu kommer tilbage til en Ytring, der faldt i hans Indledningsforedrag, men den Gang var jeg ikke i Stand til tydelig at opfatte, hvorledes det, han sagde, skulde forstås, og derfor var jeg ikke i Stand til at imødegaa det i den Tale, som jeg holdt i det samme Møde. Den ærede Ordfører citerede mig. Nu, jeg er glad ved Citater; det er noget, som altid oprifter en Debat, og det, som den ærede Ordfører citerede, kan jeg naturligvis ikke have det mindste imod at faa citeret, thi det var et Stykke af min Udtalelse i Betænkningen, og det er en selvfølgelig Sag, at det er en af Hovedgenstandene for Forhandlingen her, hvorledes de forskellige Grupper have udtalt sig i Betænkningen. Det bebrejder jeg ham altsaa aldeles ikke. Jeg har skrevet i Betænkningen — det findes i Tillæg B., Sp. 561 — at „Trangen — til den almindelige Toldreform — ingenlunde vil blive afhjulpen ved de Vettelser, som her foreslaas, men snarere vil blive mere følelig for den almindelige Befolkning, hvis Lørd Folketinget under de stedfindende Forhold er særlig kaldet til at varetage“. Om denne Udtalelse sagde den ærede Ordfører, at det var den stærkeste Sætning, og han bemærkede senere, at vel kan der siges meget paa Tryk, men at dette ogsaa kunde staa der,

syntes ham forbausende. Naar man saa læser, hvorledes den ærede Ordfører citerede mig, lod hans Citat saaledes: „dersom det lykkes at gennemføre de Vettelser, som her foreslaas, vil Byrden snarere blive mere følelig for den almindelige Befolkning, hvis Lørd Folketinget under de stedfindende Forhold er særlig kaldet til at varetage“. Jeg har derimod skrevet: „Saa vil „Trangen“ til „den almindelige Toldreform“ blive mere følelig. Jeg tror ikke, det er nogen fuldkommen korrekt Maade at citere paa, deri ville vist samtlige ærede Medlemmer give mig Ret. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere overfor den ærede Ordfører paa dette Punkt. Jeg skal ikke i denne Henseende gaa saa vidt overfor den ærede Ordfører, som andre ere gaaede over for mig, thi jeg holder ikke af at bruge saadanne Udtryk, men jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har haft sine Dine rigtig med sig, da han læste op af min Betænkning og kom til at sige „Byrden“ i Stedet for „Trang“ — mere vil jeg ikke forudsætte. For øvrigt forudser jeg, at dette „stærke Stykke“ af mig og denne „forbausende Udtalelse paa Tryk“ vil ganske vist paa den ærede Ordførers Autoritet blive fremhævet saabel af det Organ, der meget omhyggelig noterer alle den Slags Ting, som ogsaa rundt omkring paa Møder, og jeg vil paa Møder lige fra Bornholm til Stagen faa det at høre, for saa vidt jeg kommer der, men jeg agter ikke at komme til Møder, jeg overlader Agitationen til andre; men jeg vil i alt Fald faa at læse fra disse Møder, at jeg har saet disse stræffelige Ord, at „Byrden“ vil snarere blive mere følelig for den almindelige Befolkning ved de Vettelser, som den ærede Ordfører og hans Meningsfæller have foreslaet. Jeg er overbevist om, at det ville andre ofte faa at høre og jeg faa at læse, og der er sandsynligvis, hvis jeg kender de paagældende Blade ret, intet af dem, der nogen Sinde vil rette, hvad den ærede Ordfører her har sagt. — Siden jeg beskæftiger mig med den ærede Ordfører, er der et Par enkelte Bemærkninger i hans andet Foredrag, som det maa være mig tilladt at sige et Par Ord om. Der var Ytringer i dette Foredrag, der ikke vare rettede imod mig, men imod et andet Medlem, som uden Spørgsmaal vil være i Stand til at klare for sig selv, jeg skal derfor næstentlig holde mig til, hvad den ærede Ordfører bemærkede over for mig. Jeg har iallerede fremhævet den betegnende Udtalelse, hvormed den ærede Ordfører begyndte, at han kunde henholde sig til, hvad der fra flere Sider var gjort gældende om